

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NATIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEÀ
REDACTIA SI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicentiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lovi de-o potrivă în Jidau parazitar și în România necinstit și înstrăinat.”

Apărare sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plăgari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — Lei 200
Pentru instituții și fabrici — Lei 500

Inconsecvențile și greșelile d-lui N. IORGA.

Scrisitorul acestor săre este un admirator al uriașului lucru fără preget al strălucitei inteligențe, al vastei erudiții, al impresionantului avânt în acțiuni de folos național — ale acestui mare băbat al nației noastre, a cărui dreaptă merită a fi mai moaște pentru neamul nostru, decum este moaște mâna dreaptă a Sfântului Stefan unguresc pentru nația lui.

Din anul 1903, când am avut marele noroc a celi ceva de dl N. Iorga în „Sămănătorul”, până azi am citit multe articole și multe pasagi din numeroasele cărți ale dânsului cu evlavie, cu care cetățeni pagini din evanghelie și din epistolele apostolice. Numai unele articole ale celui mai binevăzător bărbat de Stat al României de azi, a cărui soț de luptă măreață a fost dl N. Iorga: dl A. C. Cuza m'au mai luminat, emoționat și transportat așa de mult. Cumpăr și azi dintr- cele apărute de dl Iorga (cărți, ziar, reviste) tot ce-mi permite punga mea oficii. Din săracia mea de funcționar de Stat, rău plătit, mi-am procurat în decursul timpului vreo douăsute de volume ale operelor sale.

În întunericul opresiunii omorâtoare ungurești dl Iorga a fost și pentru mine o prea luminoasă rază de speranță. Eram convins, că d-sa a electricizat toate fibrele științei naționale scăpând sufletul românesc de sărbezimea și lâncezeala de mai naștere și făcându-l apt de acumulări de forțe enorme, capabile de a realiza cu timpul prin presiunea și tenacitatea lor idealul nostru de unitate și consolidare națională. De căteori nu puneam eu în viață mea de student cu supremă mândrie și satisfacție pe un talger al cumpenelui închipuirii mele pe dl Iorga singur îar pe celalalt mulțime de reprezentanți ai artei, literaturii științei ungurești și eram sigur, că talgerul cu valoarea românească atârnă mai jos: Dl Iorga este în cea mai mare parte, părintele suflătoso și al meu, pentru acea și sunt foarte recunosător.

Dar: amicus Plato, sed magis amica veritas. Un obiect cu cât este mai mare, cu atât mai mari sunt și proporțiile umbrei lui. În o cugătare a sa dl Iorga se exprimă cam așa: unde se lucrează mult, se face și mult gunoi.

Cele ce urmează le scriu cu dureoasă strângere de înimă și numai pentru a servi adevărul, a terii după puteri de rătăciuri, de greșeli de interpretare, a da modeste îndrumări. Si le scriu din convingere cinstită, fără preocupări de orice ordin. N'am apartinut niciodând și nu aparțin nici acum niciunui partid.

Dela nefasta — pentru nația noastră — despărțirea a dlui Iorga de mărele doctrinar și adverzator al neamului A. C. Cuza, ura mânia, ambizia politică, aprecierea exagerată, greșită a novei situații mondiale a nației și a țării noastre (cu tema bolnavicioasă de-a nu supăra și determină spre acțiuni dușmanoase, fatale pentru noi puterea mondială clandestină a jidauilor), sensibilitatea bolnavicioasă, mărită de ani și de loviturile sufletești cauzate de dezastrele războiului nostru de întregire, susceptibilitatea la linguri viciene și interesante, — au condiționat la dl Iorga o mulțime de atacuri pătimășe și nedrepte în contra multora, multe faceri și desfa-

ceri de alianțe politice, de prietenii au întunecat în multe cazuri dreapta judecată, adevăratale obiective ale imperativelor categorice dictate de înțreg și nepervertitul instinct național de conservare.

Cred, că cele expuse mai sus explică uimitoarea atitudine luată în decursul războiului de întregire și mai ales după înfrângerea unirii în chestiunea jidănească. Înaintea războiului, când primejdia jidănească era nesemnat mai mică, „nefîind această atât de numerosă și neavând decât un mic număr dintre ei drepturi politice și neavând nația lor o situație internațională atât de puternică, dl Iorga făcea o aprigă propagandă antisemita și avertiza în fiecare moment adânc convingător asupra pericolului jidănesc, dând totodată îndrumări și indemnări de acțiuni salvatoare. Acuma?

Niciun cuvânt de semnalare a distrugătoarei primejdii jidănești. Prietenii săi avertizări — foarte rare — a tărtărilor atunci, când prea luându-și nasul la purtare, sunt amenințăți și îl se scutură nijel zulului din partea mulțimii românești respingeți, neprotejate de așa zișii ei conducători. Ibsucinările intermitente ale instinctului național de conservare în formă de acțiuni, studențești antisemite (nu fățeleg spargerea de greamuri și de capete) atrag asupra lor blestemele dlui Iorga, care însă nu găsește mai niciodată cuvinte de ocară și desaproba pentru prea numeroasele acte de provocare, de sabotaj, de subminare, de ponegrire și în străinătate, de demoralizare, de sugrumatore — a neamului nostru — acapărări ale jidăniștilor nemotivat menajate. Acțiunea politică (singură genunil românească) a dlui A. C. Cuza și aaderenților lui fugroziți de perspectiva teribilă a instăpanirii definitive a jidauilor în țara noastră nu găsește la dl Iorga decât cuvinte de suspiciune nedreaptă, de ocară, de ură. Partidul D-Sale, primește filoșemiti desinteresați sau nu, jidani chiar, cu brațele deschise. Dl Iorga nu mai crede necesar a atrage atențunea nației sale asupra cucernișilor multiple ale jidauilor în dauna ei, a îndemnă la lupte de înălțurare definitivă a infiorătorului spectru a morții naționale cauzate de hidra jidănească. Si doar am ajuns să avea colțuri întregi de țară în Maramureș, în Bucovina și Moldova și Basarabia cu locuitorii în majoritate jidani. Si pecinginea aceasta se extinde repede din natalitate superioară, mortalitate mai mică și prin sutele de mii de ignoranți clandestini în fiecare an.

In loc să exalteze mândria națională a Românilor, cărora le strică enorm de mult lipsa unei conștiințe naționale la nivelul timpului și împrejurărilor și disprețul de ei însăși, dl Iorga alimentează îngămfarea ungurească nemănească și rusească prin atatea articole, multe declarații verbale sau în interviuri ziaristice, le găsește dreptate și acolo, unde nu o au (un caz este și chestia locului de biserică românească din Mediaș). Si toate aceste primind, fără discernământ, informații, neexacte, interesante ale minorităților și neputând rămânea împășit la adulăurile lor viciene și cu cântec.

Pe dl Iorga cum mi-l închipui că era pe timpul „Sămănătorului” și al

acțiunelui salvatoare antisemite din timpul amărăției de arme cu dl A. C. Coza, l-aș vedea cu siguranță acum în fruntea unei aprige lupte propagandistică și practice pentru stăpîrea sistemului de unul sau doi copii, care sistem blâstămat se răspândește repede în țară aproape numai la Români, amenințând și acesta cu stingere nobila noastră nație, l-aș vedea, fulgerând medicii, farmaciști jidani și moaștele jidane, provocatori, la Români de avorturi în masă, din interes bănesc și din ordin talmudic (tot șebegom harog= pe cel mai bun dintre, creștinii ucide).

L-aș vedea îuând în mână contrapropaganda pentru neutralizarea efectelor neașteptat de mari și de defavorabile nouă ale propagandei, prin fașiuri, pervertiri,josnicii nefinchipaite a dujmanilor noștrii etnici.

L-aș vedea preferind cursurile dela Sorbona, pentru posibilitatea tinerii cărora a fost săli la atâta abdicări pentru a nu avea contrare: presa jidănească, studențimea jidănească și celelalte elemente jidănești din Paris, și pentru a avea bunăvoița cutării decan sau rector jidănean, — apostolatul propagandei din sat în sat pentru ridicarea la nivelul cerut de împrejurări a culturii și moralei nației noastre. Îmi aduc aminte că cam aceasta era îmăracarea dlui Iorga pe timpul, când dl A. D. Xenopol ținea conferințele la Soborna.

L-aș vedea reluând lupta măreață epocală pentru readucerea literaturii și artelor românești în făgășul lor natural, pentru păstrarea în curătenia lor feclorilenică a limbii românești pe care nevioapați perversi și mărginii și străini intruși o păngărește cu un aliaj întreg de cuvinte și întorsături sintactice barbare: în literatură în presă, eșite de sub teascuri cu colegi și corectori străini. Traduceri din limbi străine mai oribile n-am cunoscut nici când ca dela război încecase. În aceste bătălii limbă românească e maltratată și păngărită cu cel mai revoltător cinism. Luptă serioasă contra acestei crimi nu văd.

L-aș vedea străduindu-se din răsputeri, ca să-și înăduje resentimentele nemotivate, capricioase, să înălțeze crescentele ambiției și mândriei cel puțin în așa măsură, ca urmările lor să nu nulifice sau micșoreze rezultatul acțiunilor întreprinse cu multele și marile D-Sale însuși fecunde, ca să i se facă posibilă o concentrare a tot ce e curat și capabil pentru marea acțiune de salvare a nației noastre, care este așa de pericolată.

In ipostaza D-Sale de azi, dl Iorga, să nu se mire, că se face tot mai mult gol în jurul dânsului, că tot ce spune și face este primit — cel puțin în parte — cu rezerva neîncrederei și bănuelii și cu amarul regret, că nu mai poate fi primit cu ochii închiși ca cuvânt de evanghelie precum era în epoca glorioasă a marelui nostru Iorga.

Sunt adânc convins, că opinia românească ar câștiga mult, dacă dl Iorga și-ar motiva și explică pe larg atitudinea în chestile importante susurate mai sus.

D-rul Tătăraș Limpezeanu.

Reforma Administrativă.

Guvernul d-lui Maniu, voind cu orice preț să pună țara la cale să a gădit să schimbe și actuala lege administrativă. Până aci nimic de zis, pentru că într'adevăr, această lege are multe neajunsuri de care fiecare dintre noi și-a putut da seama. Dar felul în care s'a căutat să se lecuiască răul este foarte nemulțumitor. În loc să se fi studiat temeinic structura noului proiect de lege ad-tivă, din partea unor oameni competenți, acesta a fost dat în seama trădătorului Stere, din mâna căruia numai ceva bun pentru țară nu putea să iasă. Purtându-l gândurile neîncetat peste Nistru, nemernicul trădător a pus temelia legii ad-tive pe ideile legilor rusesci, sub a căror mască încearcă să-și ascundă toate intențiile de răsăritire. Astfel, a prevăzut în noul proiect dispoziția, ca pretori să poată fi și cei ce au numai câteva clase de liceu. Aceasta, desigur, pentru a-și putea plasa „tovărășii” în posturi importante, cari, mulțumită nepriceperii lor, să provoace nemulțumirea locuitorilor și să cîștige aderenții pentru drapelul roșu. Nu știm dacă d. Maniu va observa sau nu cursa în care a fost atras, dar îl dorim să vadă.

După noul proiect, țara va fi împărțită în 8 provincii, care vor avea în frunte un guvernator. Aceasta va reprezenta guvernul în afacerile provinciale și va conlucra cu consiliul provincial, având la dispoziție forță armată, pentru păstrarea liniei și a ordinei publice. Si tot acesta va avea, desigur, mai mulți funcționari în jurul său, cari vor constitui o nouă sarcină pe spinarea bjetului cetățean, cu atât mai mult, cu cât guvernatorii vor avea rangul de subsecretari de stat (mlniștri), spre deplina bucurie a acelora ce nu au ajuns încă la un ciolan de ros.

Proiectul mai prevede, ca pe viitor fiecare cetățean să aibă un carnet de legitimație cu fotografie, în care se vor cuprinde și cărțile de alegător, pe un period de 5 ani. Proiectul nu specifică, însă, că ce se va face cu aceia ce nu au posibilitatea să achite costul fotografiei și al carnetului. Si acum culmea: pe viitor vor avea drept de vot, în afacerile comunale și județene, și femeile.

Nu știm ce mare interes de stat a reclamat această dispoziție, dar știm că ea va provoca mare zarvă și va aduce mult scandal în căminurile familiilor dela țară.

Când nici badea Gheorghe nu știe ce să facă cu votul, apoi ce va face cu el lelea Safta și Marie?

Tulip.

Cui cu cui se scoate.

De adevărul acesta al înțelepciunii poporale trebuie să se convingă tot mai mult luptătorii credințioși ai L. A. N. C.

Intr'a devăr și poate încăpui oricine foarte ușor, că ce s'ar alege de armata, care în timp de răsboiu nu ar fi în stare să se folosi de multiplele mijloace oferite de tehnica modernă și de strategia de ultimă perfecție. Chiar și dacă ar folosi toate mijloacele cunoscute și oferite beligeranților cu 10–20 de ani în urmă, înfrângerea totală ar fi de neînconjurat. Ce să mai spunem de o armată, care ar folosi mijloace antice, sau din evul mediu, său chiar și din secolele XVIII și XIX? Situația ei ar fi nu unmai tragică ci chiar și comică.

Armata, cu care stăm față în față: jidăimea dispune de neasămănată mijloace ale răsuflarei spirituale, viciene, spirit de intrigă, perspicacitate, neîntrecută cunoștință de oameni și de împrejurări. Nici nu este de mirare, căci doar are îndărătul ei mil de ani de viață de negustori, cămătari, bancheri, uneori meseriași, risipitori în toată lumea dar având cu toate acestea strânse legături între ei, sprijinindu-se informându-se unii pe alții. Marile bogății, de cari au dispus în toate timpurile, li-au deschis atât de ușă spre privilegii, li-a făcut posibilă cultivarea. Au avut organizații multe, complexe, publice sau clandestine, de ordin local sau extinzându-se asupra jidăimel din lumea întreagă, perfecționându-se mereu în decursul mililor de ani. Succesele cele mai mari ale ei sunt asigurate prin solidaritatea unică și prin organizații lor clandestine.

Cred, că conducătorii L. A. N. C. trebuie să iele în serioasă cercetare mijloacele, prin care, punându-ne în legătură cu organizațiile antisemite din lumea întreagă am putea ajunge la avantajile deținute azi numai de jidani în urma răspândirii lor pe tot globul și legăturei strânse și multiple dintre ei. De asemenea să iele toate măsurile, pentru că să se ajungă că mai în grabă la solidaritate egală cu a jidaniilor și pentru că să ne putem asigura succesele pe care ni le pot da organizații secrete adecvate.

Și armatele ascund că pot mai mult planurile lor de mobilizare, ordinea de bătaie, măsurile de ordin strategic sau tactic, tipul vreunul nou inventat ton, explosibil, aeroplani gaz asfaltant etc. Dar nu numai atât: o vastă organizație de spionaj este în-

treișină cu spese enorme în scopul de-a cunoaște căt mai multe secrete de-ale dușmanilor și a le exploata în interes propriu. Nu arareori succesele spionajului au cauzat pierderi enorme înimicului, ba chiar și înfrângere finală a lui.

O ramură a organizației secrete antisemite ar avea d. ex. menirea de a zădărni acțiunea frățimismului și a acțiunea în sens contrar. S'ar strănge căt mai multe și convingătoare dovezi despre esența și acțiunea semită a lojelor, s'ar demasca și compromite creștinii, coade de topor din loji; s'ar depune silințe mari, ca să se câștige multe elemente valoroase, folosibile, din toate straturile sociale, din toate profesiile, din toate funcțiile din toate pozițiile. Aceste elemente ar fi sprinjinte, apărate, avantajate. În schimb ele ar folosi forță, de care dispun în interesul mișcării salvatoare. Ramura aceasta ar servi și propaganda discretă individuală sau în grupe mici.

O altă ramură ar avea menirea de a spiona toate mișcările, toate acțiunile jidaniilor și a le aduce la cunoștință conducerii. Aici sunt necesari, sigur, oameni cu mare talent de agenți secreți, cu mare îndrăsneală și neclintit devotament față de L. A. N. C.

O treia ar fi cea de contraspionaj de zădărnicire a facțierilor și acțiunilor de spionaj jidănesc, de demascare continuă a tătanilor.

Este evident, că rezultatele repezii, nu se pot obține decât prin mare spirit de jertfă condiționat de credință fanatică în sfintenia scopului și necesitatea inexorabilă a ajungerii lui în timpul cel mai scurt, prin organizație și mijloace de luptă adecvate imperatiilor categorice ale realității. Iluzia și naivitatea n'au ce căuta aici, căci numai împiedecă și compromite. Selecția după criterii de capacitate și sinceritate de convingere este deosebită absolut necesară, pentru a putea acționa cu energie și pentru a putea împiedeca introducerea calului Troian între zidurile cetății.

D-rul T. L.

Rugăm achitați abonamentul.

Fie care abonat este rugat să ne câștige un nou abonat!

Povestiri

Tovărășii Leib și Ilie la lucru.

de „Romulus Damiani”
(Urmare).

In vremea aceasta, sosise primarul și notarul satului cu doljurați, ce asculta din gura preotului jaloica întâmplare și felul cum murise sărmănuil Gheorghe Busuioacă, lăsând în urma sa soția îngropată în dureri și batută de chinuri și griji, cu 5 copii, dintre care cel mai mare Trăian de 18 ani, la examenul de bacalaureat la liceul din Suceava.

După un ceas Alexandru lui Turcu se întorsește din Câmpu-Lung cu doctorul plășii, cam pe la ora 1, întrând cu căruța lui Ilie foarte curte, unde găsiră pe preotul satului, pe primar și notar, și pe doi jurați discutând asupra tăărăiei lui Leib Moritz și Ițic Hornstein, iar pe lelea Ana plângând cu lacrimi ce sfîșie în două înima omului și îmbătrânește deodată cu tinerețea, surându-i zilele vieții.

Doctorul intrând în casă, însorit de căpităniile satului, examină întâi pe Gheorghe constând imediat moartea prin otrăvire cu băutură de vin. Apoi deșteptând pe Ilie, constată că Ilie fiind mai voinic și stomacul mai puțin atacat de otrava din vinul tăărăilului de jidă Leib Moritz, ea nu își putu face efectul pe deplin, și că durerile de cap, setea chinuitoare și nepofta de mâncare provin de aci. I se dăse imediat un praf c-un pahar de apă, apoi domnul doctor și ordonă friționi cu oțet moale pe corpul superior, de trei ori la zi, și dacă după 3 sau 4 zile bolnavul nu își va recăpăta pofta de mâncare, atunci trebuie dus la spital, spre a-i se face spălături de stomac. Ca hrană să i-se dea lapte proaspăt, căt de mult, iar apă căt de puțină și dacă se poate deloc. Apoi trecură cu totul în odaia de alătura, unde după luarea procesului verbal, doctorul plășii dase cuvenita autorizație de înmormântare.

Când Alexandru lui Turcu eșea din sat cu doctorul în căruță, clopotul sfintei biserici anunță, cu gias de jale grea și cu strigăt de dureri sfâșietoare de

Galeria Politicianilor

Constantin Stere.

(Portret)

de Vintilă Petrescu-Vrancea.

Fiecare țară își are falii săi de constitui; fiecare țară își are nemericii ei, pedepsi și sau nu, nol ne putem mândri cu aceste progenituri de nație, escrementele politicii de căpătuială, și pentru a ilustra pe acești mișe, azi ridicăți în fruntea fruții, sub acel titlu voi încerca în fiecare număr să arăt în adevărată lumină pe aceste căzături morale. Încep deci, cu marele Constantin Stere, omul sănătății din timpul răsboiului, astăzi sfătuitorul D-lui Prim Minister Iuliu Maniu, și cel mai bun tovarăș de idei, a D-lui Ionita Mihalache, Ministrul agriculturii noastre, încep cu acest om de prisos al nației, tovarășul lui Bujor, Boris, Stefanoff și Dobrogeanu Ghereanu.

Parcă-i viu și natural, umplut cu păcă. Parcă mișcăl Parcă saltă!.. A scos capul, hidosul cap nepeptănat, cap ce iar sta așa de bine în spirt, alături de-al lui Tomescu, Munteanu și Tarente, din galantul lui Mina Minovici. Ce oare mai așteaptă nația, de nu i-a complectat morgii până acum numărul scăforliilor ce are nevoie, sau poate din căpătăaa ilustrului savant studenții n'ar putea învăța nimic, fiind goală? Știut este însă, că capul acestui ticălos ar fi un specimen, al celei mai înalte școli criministice ce a putut crea natura, iar străinătatea, dacă ar putea căpăta această scăfările, la sigur că ar conferi tărlă, și reprezentantul ei de astăzi, diploma „Bonul pour L'orient”, obligându-ne, să-i păstrăm stârvul, ca pe niște moaște sfinte, plimbându-l prin toată țara, și'n alte țări, până în gura Bosforului.

Cine nu l'a cunoscut; cine nu-l cunoaște? Cine n'a strâns pumnii, sculpând în urma lui? Ce mamă, și bună româncă nu l-a blestemat, gândindu-se la fețorul care tăie sare la Doftana, gândindu-se la inconștientul lăsat de oficialitate, în plata domnului? Ce mutillat de răsboi, n'a vrut să-l strângă de gât, măcar cu stânga, căci dreapta a lăsat-o zălog nemților la Rechitoul și cine alt cetățean, nu l'a huiduit pe acest ticălos, și n'a vrut să-l pălmuiască? Dar s'au gândit săracii, că palmele le vor murdări de murdăritul obraz al trădătorului, și l'au ocolit, ca pe un clumat, ce este.

În timpul grelelor lupte, ticălosul din fruntea gazetei de pe atunci „Lumină”, împreșca cu venin și bale, ar-

dând, fapta criminală a crâșmarului Leib Moritz din Jacobeni și a mișcelului Ițic Horostein din Câmpu-Lung. În văzduh se auzea murmur de răspălată și mândrul soare se ascunse după un nouaș, de atâtă glas de duioșie.

Apoi deodată cu amurgul de seară se înclinse asupra satului încernirea de jale, femeile toate, fetele și copiii, plângând, moșnenii se închinău cerând pedepsirea cerească, iar bărbății erau toti trăși și pe buzele lor flutura un gând și un dor după satul Jacobeni, după crâșmarul jidă Leib Moritz.

Toată noaptea jucau frâmantări de suflete turburate deasupra casei în care sărmănuil Gheorghe murise otrăvit de beutură de vin. Și biata lelea Ana, în genunchi la picioarele mortului, întins în mijlocul casei, cu două luminări aprinse la cap cu mâinile împreunate pe piept și înănd o cruce mică de lemn, iar pe ochi încă și dol bani de căte un leu, nu mai avea lacrime de plâns, nu mai avea dor de viață, nu mai avea liniște în suflet. Din când în când acest spectacol era întrerupt de gândurile celor dela priveghiu, gân-

mata rămasă desculță, armata cluruită de gloantele dușmane; în timpul acela când în fiecare din noi plângea un mort, dar totuși n'aveam de căt dorul de a scăpa țara, el și ei, cu El, alți netrebuchi, pe care și văd că au început să ne arate colții, benchetul cu dușmanii neamului, și prostiția cinstea ca cea mai ticălosă femee de stradă, și gândind că vor putea da peșcheș tara, în schimbul arginților lui Iuda, cântau impreuri de slavă, hoardele teutone, biciulindu-ne față zi cu zi, prin ziarele ce le svârleau în tranșee și față noastră, era plină de lacrimi, și suptă de suferință. Ochiul nu vedea de căt dușmani ce vor să ne robiască, și de pe Sboineea, sau din vârful Cașinului, noi, fiți pământului am început să le trimiteme ticăloșilor răvașe, și Dumnezeul dreptății, și al părintilor noștri, văzându-ne dorul de-a învinge, ne-a ajutat, de am invins.

Am invins ieri, lăsând acolo părți din trupurile noastre, sânge din sângele nostru. Am invins ieri, dușmani dinăuntru și din afară, pentru ca astăzi, fețorii națiunii să n'aină loc unde să-si hodinească capul, Serea să umble tot în corjl cerând dreptatea mișilor, iar Mușat sergentul, mutilat de obuzele dușmane, să trăiască ca un câine.

Unde e reprezentantul morților, ce odihnesc fără cruci și fără candeli; unde este omul luptătorilor de ieri? Să-l văd și eu în parlamentul acestelă tărlă, să-l văd, și să-l spun, că Mușat eroul de la Varnița, a fost găsit ieri înghețat la un colț de uliță, cu trâna fotină, cu acea mână, care a făcut atâtă părjol, în hoarda dușmană, sau luptătorii frontului, sunt reprezentați prin cei 19 deputați maghiari, alii vreo zece jidani și Constantin Stere trădătorul? Și dacă e așa, atunci, nu vă zic decât să vă fie de bine, Domnilor, cîltăboriți în fruntea colivei naționale.

Vor veni, fiți pe pace, alte timpuri, când Constantin Stere, și toți ceilalți mișe, va trebui să dea socoteală nouă, nouă celor cari ne-am apărat moșia, și totuși n'avem veleități ca Domnilor Voastre, că musai, trebuie să figurăm în dealul Patriarhiei și să ne încasăm diurnele, pentru simplul motiv, că știm să sforâim.

duri ce creșteau mereu cerând răspălată în tovărășia unui glas, ce se auzea din afară, tot mai tare și ce spunea:

„Jidani! Blăstămată fie țara
Care v-a născut pe toți,
Ura lumii și ocara,
Moșteniți-o la nepoții!”

A doua zi în zorile dimineații tăărăul Leib Moritz afișează vestea morțilui Gheorghe din gura omului lui Ițic Hornstein, ce trecea prin Jacobeni. El să prefâcu nepăsător, dar din ochi săl de vulpe se vedea neliniștea pe care căută a o potoli întrebând despre Ițic. Auzind că Ițic nu murise, cătăină din cap și din buze fără voie, lăsând pe omul lui Ițic cu servitoarea lui Rebeca.

In aceiași zi la înmormântarea lui Gheorghe Busuioacă slujeau trei preoți, asistând tot satul, ba și din cele două sate vecine venind toți oamenii, îmbrăcându-se și astfel dovada de unire în gândire și simțire națională-creștină, față de dușmanii noștri de moarte, jidani.

(Va urma)

Jidani candidați pe listele partidelor politice.

Toate partidele politice se prăpădesc după fericirea poporului, cu deosebire înaintea alegerilor, când îl făgăduiesc tot felul de înlesniri și ajutoare.

Sărmanul popor le crede toate și dă voturile aceluia partid care a făgăduit mai multe înlesniri; fără ca să se întrebe singur: Se pot împlini, sau nu cele făgăduite? pentru că mersul regulat al vieții de stat să nu suferă? poate luptul să păzească oile, ului — găinele și jidani pe Români?

Răspunsul va fi: niciodată.

Atunci frate Române, cum poți asculta făgăduințele partidelor întovărășite cu Jidani, și cum poți să le dai acestora votul tău? când bine și gândul lupului, al ului și al jidaniului?

Pentru să vedeti subiți cititorii cum a împânzit neamul lui Iuda Iscariotean, partidele politice — pentru care vi s-a cerut voturile în alegerile, trecute. Aceste nume le scoatem din Monitorul Oficial No. 283, din 19 Decembrie 1928.

Nu vom aminti de partidele comunist și cel maghiar, care numai bine nu volesc scumpel noastre ţări.

Vom începe cu partidul național-țărănist, acum la guvern:

La Bacău adv. Ernest Venter.

La Bihor Dr. Teodor Fischer.

La Cernăuți Dr. Iacob Păstiner.

La Cetatea Albă Daniel Haase.

La Iași Dr. Tiers Bulău.

La București Emil Fagure (Honigmann).

La Maramureș Dr. Fischer Iosif.

La Teleorman Eduard Mirto, subsecretar de stat.

La Tighina Solomon Rosenberg.

La Timiș-Torontal Dr. Lotar Răduceanu (Wurzel), total 11 Jidani candidați și aleși de deputați pe listele național-țărănist.

Pe listele partidului național-liberal

La Cernăuți Dr. Solo Wieselberger.

La Cetatea Albă Const. Roduner.

La Dorostor A. B. Velsel.

La Hotin Israel Burdeinic, Vladimir Nazarovici.

La Ilfov Fildermann W.

La Lăpușna Dr. Fildermann Vilhelm Steinberg Carol.

La Soroca Kelerman Marcel.

La Timiș-Torontal Rene Brasey, Dr. Geza Löftler, total 11 Jidani.

Pe liste partidului poporului:

La Cernăuți H. St. Streitmann.

La Cetatea Albă Wagner Iacob, Efrem Grin, Asvadurov Calus.

La Hotin Abram Șor.

La Tighina Iacob Wildermut, total 6 Jidani.

Pe liste partidului țărănesc.

La Cernăuți Dr. Max Schepira, Iosef Scherf.

La Cetatea Albă Josef Ghelvarg.

La Ilfov Leon Helmsen.

La Iași Ing. Leon Bril, total 5 jidani.

Față de această amestecătură din partidele politice, Liga Apărării Naționale Creștine a candidat în 37 de județe prezentând Românilor, drept candidați numai oameni, trup din trupul poporului și sânge din sângele nemului românesc, care au făgăduit un singur lucru: ocrotirea poporului românesc, față de toate nedreptățile și față de asuprarea și de robirea lui, de către neamul jidovesc întovărășit cu politicianii.

Dacă în alegerile trecute ne-au înțeles numai 32.273 de Români, suntem convinși că la alegerile viitoare ne vor înțelege toți aceia, care s-au înșelat amărnic înfăguințele partidelor politice, împânzite cu jidani dela un capăt la celălalt al ţării.

St. Penes

Ne ucid jidani în propria noastră țară!

„Curentul“ din 27 februarie scrie următoarele:

„Un floros asasinat s'a petrecut eri în Alba-Iulia.

Crima e cu atât mai pasionantă, cu căt ucigașul e un schachter evreu, iar victimă un măcelar român.

Martorii oculari, relatează fapta în modul următor:

Măcelarul român Traian Pamfil, având și o întinsă clientelă evreiască a trimis spre tăiere o vîlă.

După operație, schachterul și-a refuzat o bucată mădoară de carne, ca plată, împotriva căruia faptul măcelarului a încercat să protesteze.

Schachterul, care avea în mână cuțitul proaspăt de sângele animalului înjunghiat, a început să-l amenințe pe măcelar.

S'a încins o discuție via între ei.

Măcelarul închipuindu-și că schachterul glumește și nu-și ia amenințarea în serios, n'a încercat să-l nici o măsură de apărare.

Schachterul încăpătat de liniștea măcelarului, a ridicat cuțitul și cu o lovitură de sus în jos, cum obșnuită la vîlile de tăiat, i-a spintecat abdomenul măcelarului român, care căzând pe lespedea de piatră, și-a pierdut conștiința.

Adus din Alba-Iulia la clinica din Cluj, măcelarul asasinat, a murit în cursul zilei de azi.

Florosul asasinat a trezit via îndigărire a populației.

In tot cursul zilei de ieri, populația evreiască se aștepta la manifestații anti-semitice din cauza oribilei fapte.

Cățiva familiile de frontări evrei din Alba-Iulia, spre a împăca lucrurile,

au încercat o tranzacție cu familia asasinatului, spre a mulțumi resentimentul populației.

Politia a precedat la arestarea asasinului care, față de dovezile cu martori, a încercat să se apere în sensul că măcelarul ar fi căzut în cințitul său.

Acest asasinat, al doilea după cazul Reinitz, va pasiona multă vreme opinia publică.

Dinadins am reprobus această știre dintr-un ziar ce numai de antisemitism nu poate fi bănuit, pentru că să dovedim, încă odată, că cele ce spunem noi neîncetă despre jidani, nu sunt lucruri inventate din senin, ci sunt cele mai văduve adevăruri.

Va să zică lăta jidovească nu se mulțumește numai a se obraznici sub scutul „legalității“, ci a apucat cuțitul în mână ca să înjunghie „goimii“ (creștinii)? Să înjunghie, căci „pielrea ta, prin tine Israele“!

Români! Deschideți-vă ochii și vedeați că jidani au pornit contra noastră luptă de moarte. După ce ne-au otrăvit frații cu beaturi făcute cu spirit metilic, au luat cuțitul în mână și vreau să ne guste săngele. Treziti-vă!

Veniți cu toții sub steagul svasticei, pentru că numai L. A. N. C. ne va scăpa de ei. Când Liga Apărării Naționale Creștine va fi biruitorare, numai atunci se va răzbuna sângele românilor ucisi de mâna „săctărului“ păgân.

Iar până atunci, Români din Alba-Iulia, nu lăsați ca moartea măcelarului Traian Pamfil să fie „împăcată“ cu o tranzacție din partea jidaniilor.

Informații.

Renumitul bolșevic Trotzky de prezent se află în Constantinopol, din cauză că, fiind în ceartă cu actualul conducător ai Rusiei, a fost scos din tură. Turcii nu vor însă să-l permită să devoreze la el, aşa că Trotzky încearcă să-și găsească altundeva adăpost, dar este refuzat pretutindeni. Unii spun că își va găsi în curând lăcașul de veci, pentru că ar fi grav bolnav.

Fabrica de zahăr din Târgu Mureș, nefăcând o declarație de venit adevărată, a păgubit statul cu peste 300 milioane Lei.

În anul 1928 am importat mai mult cu 5 miliarde decât am exportat adecă balanța statului a fost deficitară, pe când în 1927 exportul a fost mai mare decât importul cu 4 miliarde.

Guvernul actual î-se aduce învinuirea că a prevăzut în buget pentru biserică greco-catolică, înțând seamă de raportul numeric al credincioșilor, mai mult cu 55 milioane Lei, decât pentru biserică ortodoxă.

Este într-adevăr un act intristător, ce cam aduce a confesionalism și reacția ne D-zeu sf. de o luptă confesională între imprejurările grele de azi.

In 5 Februarie a. c. a reapărut ziarul „Epoca“, întemeiat de răposatul mare și înimios Român Nicolae Filipescu, condus acum de fiul său Gr. N. Filipescu. Promite a „spune numai adevărul tuturor“ și a „spune și celui, care nu va spune adevărul, cuvântul tare: mintul“.

Sperând, că așa va fi, salutăm cu bucurie pe confratele mai mari.

Din cauză că mulți cred că în urmă stabilitățile, se vor schimba banii, ținem să spunem că această credință deocamdată, nu corespunde adevărului. Stabilizarea, aceea însemnează, că la bursă (unde poți cumpăra tot felul de bani) valoarea leului e constantă (nu se schimbă). Astfel, dolarul de exemplu va costa întotdeauna 167,55 lei. Aceasta e un mare favor pentru comercianți. — jidani — căci ei pot întreprinde acțiuni de comerț mai sigure de reușită, încolo mizeria și săracia veche rămâne.

Un deputat majoritar a readus în discuție la Cameră „chestia seringelor părintelui Lupaș“. Se știe că fostul ministru averescan este învinuit cu contratarea oneroasă (cu sarcini) a unor instrumente medicale, în schimbul despăgubirilor de războiu, ce îl le-a datorat Germania. Se spune că aceste instrumente au fost cumpărate pe un preț înalt, deși mare parte din ele nu sunt de nici un folos pentru ţară. Să deciș darea în judecată a d-lui I. Lupaș, care, în urma anchetei parlamentare facută sub liberali, ieșise nevinovat și suntem să guri că se va dovedi și acum nevinovăția lui.

Să scremut muntele peste 1½ an și iată că în fine să-născut șoricelul — împrumutul.

Pe noi ne doare că-i prea scump cu 7%, că samsarilor, celor cari au intervenit, au mărcit împrumutul, îl s-a dat comision aproape, ori poate cu totul la olătă, spese și comision peste un miliard lei.

Colosal de mare sumă plătită pentru interventie. Ei bine apoi dacă tu Statul dai „bacăș“ zis pe domnește „comision“, de ce tragi la răspundere pe căte un particular — funcționar, care ia și el bietul căteva „sutare“ pentru un „serviciu“ d-n-o „afacere“.

Tu premergi cu exemplu!

Sunt curioși cum ne va scoate din criză datoria făcută, adăugată la cea veche, care devenise ea singură insuportabilă.

Ne putem închipui că ne va fi de greu nouă sărmanilor contribuabili să plătiți împrumutul — datoria, dacă două guverne a trebuit să asuze atât de mult până să-l capete, adecă să facă datoria.

Aveam însă speranță în energia vitală a neamului nostru românesc și în bunul D-zeu!

Schimbarea Mersului Tren. Arad-Podgoria.

Trenurile Căii Ferate electrice Arad-Podgoria, cu începere dela 1 Martie 1929 când intră în vigoare Noul Mers al Trenurilor, vor circula în felul următor:

Plecă din Arad: 5 o,15 m., 8 o., 11 o,30 m., 14 o,30 m., și la 18 ore. Plecă dela Pâncota: 5 o,10 m., 7 o,56 m., 11 o,23 m., 14 o,23 m., și la 17 o,53 minute. Plecă dela Rădna: 5 o,26 m., 8 o,15 m., 11 o,40 m., 14 o,40 m., la 18 o,10 minute. În afară de aceste trenuri mai circulă la intervale de căte 30 minute un tren local între Micălaca-Arad.

Se zice:

Că fruntașul comuniștilor din loc, d. Voștină, ar fi încasat dela un d. comisar câteva palme, pentru că a refuzat să-l urmeze la poliție, deși a fost prins în „flagrant delict“ cu niște manifeste comuniste.

Nu-i strică, doar își va veni în fire.

Că agitația comună se datorează faptului că guvernul nu voie să acorde amnistie, adecă libertatea pedepselor politice, precum și faptului că Al. Dobrogeanu-Gherea (Katz) a fost condamnat la 8 ani închisoare, și nu este eliberat, deși ține a 30-a zi de grevă a foamei. De altfel guvernul pe cănd era în opozitie le-a promis comuniștilor amnistie, dar — vezi bine — una e și la opozitie și alta e și la guvern...

Că cercetându-se dedesubturile concursului de frumusețe dela Paris s'a aflat că „Dominoarea (Miss) Europa“ este nepoata președintelui juriului examinator, jidanolui Maurice de Waleffe.

Al dracului a mai fost Morit, a înșelat buna credință a întregului continent, numai că să-și scoată nepoata „Miss Europa“. Într-adevăr, jidani trebuie să fil, ca să te pretezi la o astfel de joc.

Că trădătorul Stere nu este străin de agitație comuniste din Basarabia. A fost chemat la Regență și la M. S. Regina Maria, și a fost poftit să părăsească viața publică, — dar obraznicul vrea cu orice preț să mânânce praznicul, din acuzat, se face acuzator, afirmând că nu el agită spiritele naționaliste, pe care le roagă — doaltfel — prin „Adevărul“ să-și micșoreze zelul în criticarea acțiunii sale.

O mai mare neobrăzare din partea unui trădător, nici că se putea.

D-le Vaida la-l de guler.

Cetiți și răsăndiți, ziarul „Apărarea Națională“

**PRIMĂRIA
comunei Curtici.**

Nr. 540 | 1929.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de impegat la Primăria Curtici se publică concurs.

Refiectanții să-și înainteze actele ajustate în conformitate cu dispozițiunile Statului funcționarilor publici, până la data de 28 Martie 1929.

Retribuțiunile sunt cele prevăzute în bugetul anului 1929.

Curtici, la 26 Februarie 1929.

Primăria.

**PRIMĂRIA.
comuni Nădlac.**

Nr. 1227 | 929.

Publicațiuene.

Comuna Nădlac, ține licitațune publică în ziua de 2 Martie 1929, ora 10. a. m. referitor la darea în arendă a dreptului de cinema, din aşa numit „Parcul Păduri“ și „Dacia“.

Se pot concura numai cu oferte inchise și sigilate.

La caz că publicația I-a nu va avea nici un rezultat; licitațiuenea II-a, se va ține în ziua de 8 Aprilie 1929, ora 10. a. m.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu art. 72 și următori, din legea contabilității publice.

Nădlac, la 27 Februarie 1929.

Primăria.

Nr. 336 | 1929.

Concurs.

Primăria comunei Aradul nou, publică concurs pentru îndeplinirea postului de moașă cumană, devenit vacant.

Retribuțiunile acestui post sunt, salarul prevăzut în bugetul comunei și taxele oficiale pentru tratarea lăhuzelor statorite de Inspectoratul General Sanitar Arad cu Nr. 4595 | 1925.

Cerurile, împreună cu actele prevăzute la Art. 7 al regulamentului legii statutului funcționarilor publici se vor înainta până la data de 10 Martie 1929.

Primăria.

**PRIMĂRIA
comunei Nădlac.**

Nr. 1185 | 1929.

PUBLICAȚIUNE I.

Comuna Nădlac ține licitațune publică în ziua de 31 Mart. 1929, ora 10 a. m. pentru renovarea primăriei și alte localuri proprietatea comunei.

Licitatiunea se va ține în conf. cu art. 72 și următorii din legea contabilității publice, cu oferte inchise și sigilate.

Nădlac, la 15 Febr. 1929.

Primăria.

Rugăm achitați abonamentul!

In interesul D-voastră cercetați croitoria de domni

Coroban Stefan

Str. IOII RUSU ȘIRIANU Nr. 2 unde să confectionează cele mai elegante haine după ultima modă. Fici se pregătesc și uniformele funcționarilor C. f. R.

Basinul de înnot **SIMAY** pentru bărbați și femei deschis Luni, Joi, și Dumineacă între orele 4 - 8 d. m.

Prețul unui bilet Lei 30 în care este cuprins și serviciul.

:::: Scoala de înnot. ::::

**Reclama este sufletul
comerțului**

**CREMA DE FATA
„MARGIT“**

De vânzare pretutindeni

Schimbașilor Atenție!!

Consorțul furnizător a Căilor ferate cu numele:

LAZAR TATU, Arad, Str. Col. Paulian No. 11.

VASILIE IVAN, Arad, Str. Eminescu No. 26

NICOLAE JOSIF Arad, Str. Românilor confectionează uniforme reglamentare garantat și cu prețul cel mai scăzut.

**A. Kiss și fiul
succesorul**

Scheer și Mayer

croitori

Arad, Bulevardul Reg. Ferd. No. 3

execuță comenzi prompt din stofele

cele mai bune confeții elegante

Prefuri moderate. Cereți pros-

pecte pentru haine militare

(și schimbă)

Convocare.

Directiunea asocierii com. și de consum „Furnica“ conform statutelor convocă prin aceasta pe domnii membri la

a XI ADUNARE GENERALĂ ORDINARĂ, care se va ține în Pecica la 10 Martie 1929 orele 9 a. m. în casa proprie cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Raportul Directiunii, al Comitetului de supraveghere și stabilirea bilanțului.

2. Deciderea asupra distribuirii profitului net, alegerea a 5 membrilor Directiune și 4 în Comitetul de supraveghere.

3. Evenualele proponeri.

Pecica, în 17 Februarie 1929.

Directiunea.

Bilant încheiat la 31 Decembrie 1928
Activă: Cassa 28 454.28. — Mărfuri 429 292.92. — Imobil 28 000 — Ef. publice 5.145 — Pretensiuni 21 816.23 Total lei 512 708.43.

Passiva: Capital 46 950 — Fond de rez. 71.876 — Cred. la mărfuri 163 890 — Datorii în ct. crt. 132.400 — Poziții tranzitoare 68.244 — Fond Filantropic — 1.434.51, Dividendă neridicată 5.161 — Profit și Perd. 22.752.92, Total lei 512 708.43.

PROFIT și PERDERI.

Debit: Impozite 10 610 — Interese 23 935. — Salarii și Chelt. g-le 100 033.15, Profit net 22.529.22, Total 163.331.07.

Credit: Căștig la mărfuri 163.331.07 Total 163 331.07.

Direcționea: Dimitrie Ponta m. p. Gh Ponta m. p. Puta Ștefan m. p. Simion Palincă m. p. Verificat și afiat în conformitate cu regisile și realitățile Comit. de suprveghere: Pr. Petru Russu m. p. Emanuil Puta și Ilie Șicolan.

**PRIMĂRIA
comunei Nădlac.**

Nr. 1287 | 929.

Publicațiuenea I.

Comuna Nădlac ține licitațiuene publică în ziua de 28 Martie 1929, ora 11 a. m. pentru arendarea păsunatului numit „dolma Mureșului mort, prundul Chiciștilor, Gropoie, Gârbovet“ etc.

Se pot concura numai cu oferte inchise și sigilate.

In caz că publicațiuenea I-a nu va avea nici un rezultat, licitațiuenea II-a se va ține în ziua de 15 Aprilie 1929, ora 11 a. m.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu art. 72 și următori, din legea contabilității publice.

Nădlac, la 4 Martie 1929.

Primăria.

CONVOCARE.

Băncile poporale federate sunt invitate să trimite delegații spre a lua parte la

V-a Adunare Generală Ordinară

care va avea loc în ziua de 21 Martie 1929 ora 10 a. m. în localul federalei, respectiv, în sala de ședințe a comunei bisericesti ort. române din Arad, Strada Ioan Mețian No. 16.

BILANȚ la 31 Decembrie 1928.

Cassa	273 980	Capital social	789.878
Mobilier	61 201	Depunerii fructificare	161.049
Efecte de primit	19.007.500	C. curent. Centrală Aprov.	8.776
Efecte de plată	3.113.388	Dep. registre și impr. C.B.P.	28.873
Imprumut ajut. sinistrători	20.000	Dep. Soc. Ajutorul sinistrat	20.000
Dobânzi datorate	2 434	Dep. Ef. de primit în garanție	22.522.600
Asociații	143 059	Cont curent special Centrală	564
Chirii reportate	1.250	” ” simplu	16 581.790
Diverse debitori	13.389	Fond dob. datorate	2 434
” ” imprimare	3 457	” local	86 255
Inv. Registră și imprim C.B.P.	27 808.56	Fond reportate	551 530
” ” , Federală	49 393.15	Fond mobilier	41 811
Capital centr. b. p.	25.000	Impozite de plată	32 498
Imprumuturi	18.247.600	Fond rezervă	70 295
Efecte de primit în garanție	3.515.100	” cultural	25 619
Total general	44 504 537.71	” prevedere	47.808
		” pensiuni	47.808
		Prima de muncă	1 920
		Fond ajutoare	2 750
		Efecte de plată în garanție	3.113.368
		Ct. Auto-Control	8 528
		Eond creante dubioase	13 389
		Beneficiu net	346 994.71
		Total general	44 504,537.71

DEBIT

	PROFIT și PIERDERE	CREDIT	
Impozite	26 053	Dobânzi și beneficii	2.131.753.37
Dob. la efecte de plată	1.345.686	Imprumate Federală	10 355.90
Cheltuieli gener.	57 623.22	” Centrală	2.461.35
Salarii	248 750	Dobânzi comision porumb	17 473
Chirii	1.375		
Diurne și transportare	88 223		
Donanță la fond de rezervă	6.281.85		
” ” ” cultural	2 329.02		
” ” ” de prevedere	4 348.02		
” ” ” de pensiuni	4.346.02		
” ” ” de ajutoare	250		
Amort. Fonduri	16.396.78		
Creante dubioase	13.389		
Căștig curat	346 994.71		
	2 162.043.62		

Director,
(ss) IOSIF MOLDOVAN

Controlor,
(ss) MIRCEA AMAR

Şef-contabil
(ss) FLOREA ANGHEL</p